

DEJ MI PODKLAD

aneb Kuchyňský nůž v zádech

Správně se měli nejen unikátní veleptáci, přesněji zámečníci pávi, v ten jarní, všední popolední okamžik v romantickém parku rozkřičet výhrůžně – i zděšením – nad tím bezohledným, cynickým, hrdelním zločinem.

Děsivé chování dvojice mladíků ale naopak všem na okolí v prvním okamžiku strohé zprávy o chladnokrevné vraždě vyrazilo dech. Bránilo vyslovení komentářů, představa o možných širších souvislostech, natož nějakého pokusu o pochopení nejčernějšího vrcholu zla mezi sotva dospělými aktéry...

Následující text je souborem pouze přibližných, zkrácených citací z úředních dokumentů, v nichž jsme zásadně zaměnili nejdůležitější jména:

VÝPOVĚĎ Jindřicha Mezouně (28. 3. 2007 v 16:00)

Již od školních let se znám s jistým Janem Rickertem, který je stejně starý jako já (18 let), a který nikde nepracuje. Žije pouze s matkou, ta ho ale vyhodila právě proto, že nikde nepracuje, takže nemá kde bydlet. Já bydlím s rodiči, kteří oba pracují. Nemám žádné sourozence a chodím do školy.

Když mi ale Honza přikáže, že do školy jít nesmím, tak nejdu. Já musím dělat všechno, co mi on přikáže, protože kdybych to neudělal, tak by se mi pomstil. A já z něj mám strach. Také nechci, aby se Jan Rickert dověděl, co jsem zde řekl, protože on mi řekl, že kdybych to někde řekl, tak bude zle.

Toho Richarda Podhájského znám asi tři měsíce a znám ho díky Honzovi. Honza má plno dalších kamarádů, ale ty já pořádně neznám, protože mi řekl, že nemusím vědět všechno.

Od Honzy jsem se dověděl, že Ríša má mít doma v obálkách částku osmdesát tisíc korun a dalších ještě deset tisíc eur, které

mají být Richardova bratra, který pracuje v Německu. Dále Honza řekl, že před třemi dny Ríšovi z těchto obálek ukradl částku dvanáct tisíc korun. Proto ví, že tam jsou ještě ty další peníze – a celý dnešní problém vznikl proto, že se Honza rozhodl Richarda o tyto peníze připravit. Za tím účelem mi včera nařídil, že dneska nesmím jít do školy, a že se dnes brzy ráno spolu v přízemí mého bydliště sejdem.

Tak se i stalo. Seběhl jsem z bytu a dole na chodbě na mě již Jan Rickert čekal. Když potom rodiče odešli po 05:30 do práce, tak jsme šli k nám a tady Honza chtěl, abych okamžitě vymyslel plán, jak Ríšu o ty peníze připravit. Pak to ale začal plánovat sám. Nejprve vymyslel, že půjdeme k Ríšovi do jeho bytu, že já Richarda nějak zabavím a on mezitím ukradne obálky s penězi.

Ten plán ale změnil a rozhodl, že Richarda u něj v bytě zabijeme. Rozhodl, že ho uškrtneme a k tomu chtěl ode mě vědět, jak se dělá indická smyčka. To já vím. Vezme se speciální provaz a uváže se speciální smyčka s uzlem, který se přiloží na krk a kolenem se pomocí provazu zatlačí mezi lopatky – a do třiceti sekund dojde ke smrti.

To ale Honza také zavrhl, protože Ríša by mohl křičet, a rozhodl, že jej zabijeme nožem. A rozhodl, že ho zabiji já. Ale já jsem Richarda zabít nechtěl. Honza trval na svém, vyběhl do sedmého patra, kde vím, že v prostředním bytě bydlí jeho strýc, starý asi kolem třiceti let, příjmením jej neznám. A za chvíli se vrátil a přinesl nůž – kuchyňský s černou rukojetí z umělé hmoty a na ostří měl jemné zoubky. Ten mi dal a tímto nožem jsem měl Ríšu zabít. Napřed chtěl Ríšu zabít doma, ale pak rozhodl, že to bude lepší udělat venku.

Bylo již dopoledne a bylo nutné Richarda nějak vylákat ven, tak jsme šli a Honza postupně ze čtyř telefonních budek volal Richardovi, asi na jeho mobilní telefon, číslo neznám. Honza měl číslo na papírku v kapse kalhot. Ríšovi se nedovolal, proto jsme šli zpátky ke mně do bytu. Doma jsem

měl puštěný svůj počítač a Honza se přes něj s Richardem spojil. To bylo přesně v 11:32, to vím jistě, a poslal mu zprávu, že se sejdou v 11:50 u tzv. Rejnokova vchodu do parku.

Vím, že Ríša napřed odpovídal, že se sejít nechce, ale Honza mu napsal, že si půjdou zakouřit, čímž jsem myslel marihuanu, a Richard nakonec souhlasil. Než jsme odešli z bytu, Honza mi nařídil, že si nůž, co přinesl, mám schovat do rukávu. Tak jsem si jej dal do levého rukávu a ruku s nožem jsem dal do kapsy.

Když jsme kolem 11:50 přišli ke vstupu do parku, Ríša tam skutečně byl. Stál kousek stranou a spolu s ním tam byli dva jeho kamarádi, které také znám, mají přezdívky

Fořt a Kušňa. Když to Honza zjistil, tak řekl, že je to špatný, že nás ti kluci viděli. Pak přivolal pokynem ruky Ríšu a šli jsme všichni tři do parku. Ti kluci tam zůstali.

Šli jsme horem parku až jsme došli ke kaplička a tam už chtěl Jan Rickert zůstat a uskutečnit celou věc, ale pak řekl, že tam je špatný výhled, a pokračovali jsme dál. Honza šel do parku k takovým kamenům a my jsme s Ríšou šli za ním. S Honzou jsme byli už v bytě domluveni, že až bude vhodná příležitost, tak mi řekne větu: „Dej mi podklad!“ a já Richarda bodnu nožem – a to do krku, protože, Honza řekl, tam je krční tepna.

Honza mi řekl, že kdyby se to nepovedlo, tak si to se mnou vyřídí on anebo někdo z jeho kamarádů.

A když seděl na těch kamenech, tak v jednu chvíli byl Ríša ke mně otočený zády a Honza řekl tu větu Dej mi podklad. Musel mi to říci dvakrát a podruhé, když to říkal, tak byl našťvaný. Tak jsem vytáhl nůž z rukávu, vzal jsem jej do pravé ruky a bodnul jsem Richarda do zad.

Do zad jsem jej bodnul právě proto, abych jej nezabil. Bodnul jsem ho pouze jednou.

Ríša zavrával a řekl: „Tys mě bodnul!“ a padl na mě zády a oba jsme upadli na zem. Upadl na mě a zmínil se a od toho mám kalhoty od krve.

Richard po chvíli vstal a znovu upadl a skutálel se dolů na cestu k řece Ohři. Přitom něco říkal, ale nevím již co. Seběhli jsme dolů k Ríšovi, zde mi Honza řekl, abych okamžitě uklidil ten nůž a zůstal stát a nevěděl, co má dělat. A dále říkal, že to svedeme na feťáky – toluenáky. A toto řekl i Richardovi.

Já jsem Ríšovi svlékl mikinu a tričko a stlačil jsem mu bodnou ránu prstama. A pak jsem svlékl svojí mikinu, kterou mám na sobě, a tu jsem mu přitiskl na ránu. Proto je na ní krev.

Vím, že v té době Honza vzal Richardovi mobil a klíče od bytu. A vím, že z mobilu telefonoval. Já jsem klečel u Richarda a držel mikinu na ráně.

Honza odběhl ke břehu, kde byl nějaký

rybář, přitom zjistil, že já mám stále ten nůž, tak na mě vykřikl, abych se ho zbavil a já jsem vzal nůž a hodil jsem ho do řeky a udělal jsem to tak, aby to ten rybář viděl. Toho rybáře jsem se zeptal, zda nemá nějaké pití.

Po odhození nože jsem se vrátil k Richardovi a Honza šel pro toho rybáře a pak tam přijela záchranka a hned na to policie. Honza mi ještě řekl, než přijela policie: „Drž hubu a nemluv!“

V době, kdy ke skutku došlo, tak – jak

je svlečená do půlky těla, a nad kterou se v těsné blízkosti různě pohybují dva mladíci. Vzal dalekohled a začal celou situaci nadále pozorovat. Mladík v červeném triku ze sebe svlékl nějakou část oděvu a následně ji dával ležícímu pod hlavu. Ležícího pak obrátil na bok a v té chvíli byla na zádech ležícího vidět krev. Mladík v bílém neustále pobíhal kolem a telefonoval z mobilu. Pod úrovní tohoto dění přímo na břehu seděl rybář a chytal ryby. Po chvíli se mladík v červeném triku začal hrabat

že je to osoba schopná jakéhokoliv skutku. Ještě uvedl, že poté, co zjistili, že je Podhájský zraněný, tak se mu snažili pomoci...

Z PROTOKOLU o ohledání místa činu (28. 3. 2007 po 16:30)

...v trávě zajištěna biologická stopa pod číslem 13, jedná se o nedopalek pravděpodobně marihuanové cigarety.

...Dále se v předním oddílu batohu nachází průkaz rybáře a rybářský lístek na

jsem již řekl – pod mikinou jsem měl červené tričko a měl jsem dioptrické brýle, které nosím stále. Jan Rickert na sobě měl bílou mikinu...

Z POPISU deliktu obvodními policisty (28. 3. 2007 v 12:43)

Kolem 12:15 po vzájemné domluvě vylákali podezřelý poškozeného do zámekého parku v Kláštecku nad Ohří a zde ho připraveným a na místo doneseným nožem podezřelý J. M. dvakrát bodnul do zad v oblasti levé ledviny a levé lopatky, čímž mu způsobil život ohrožující zranění vnitřních orgánů. Poškozený byl operován v kadaňské nemocnici a v současné době je hospitalizován na JIP (zraněním přes všemožnou péči lékařů šestnáctiletý student následujícího dne podlehl!, pozn. red.)...

Podezřelý poškozenému odcizili mobilní telefon zn. SAMSUNG a klíče od bytu (obě J. R. ve 14:45 dobrovolně vydal pro potřeby trestního řízení – pozn. red.), který mu chtěli vykrást.

SVĚDECTVÍ majitele nemovitosti (28. 3. 2007 odpoledne)

Vytěžovaný byl někdy kolem 13:00 u řeky a na protějším břehu, kde je skála a u cesty dva tisové keře, zahlédl, jak u praveho keře leží na zemi nějaká postava, která

v batohu, který ležel na zemi opodál, vytáhl z něj nůž s tmavou rukojetí, došel ke břehu, zde si všiml rybáře, promluvil na něj, protože rybář zvedl hlavu a ohlédl se po něm. V ten moment mladík levou rukou hodil nůž do řeky, ale prakticky bez rozmachu a tedy do bezprostřední blízkosti břehu...

STANOVISKO J. R. (28. 3. 2007 po 16:00)

Jmenovaný potvrdil skutečnosti, které uvedl Jindřich Mezouň i s tím, že v inkriminovanou dobu byl nějaký čas Mezouň s Podhájským sám u kamenné desky. Poté se Mezouň objevil, asi tak minutu po něm se od desky vypotácel Podhájský, který měl krvavé zranění v oblasti zad. Jakým způsobem a kdo mu zranění způsobil Rickert neví. Dále Rickert uvedl, že Mezouň je nervově labilní osoba, která se již v minulosti pokusila o sebevraždu, a v současné době se léčí na psychiatrii a bere léky. Dále Rickert uvedl, že má z Mezouně strach, proto-

jméno Mezouň Jindřich, CD s označením Prci prci prcičky 3, propisovací tužka... dioptrické brýle v pouzdře, uhelník... barevný papírek od lízátka.

...za přítomnosti potápěčů byla ve vzdálenosti 2 m od zídky zpevňující hráz řeky Ohře nalezena věčná stopa č. 14 – bodná zbraň, kuchyňský nůž s černou rukojetí, s délkou ostří 17,5 cm. Více na místě nebylo zjištěno.

ROZHODNUTÍ KRAJSKÉHO SOUDU (v srpnu 2007)

Jan Rickert a Jindřich Mezouň se odsuzují – dle příslušného paragrafu – k 15 letům odnětí svobody za vraždu Richarda Podhájského spáchanou obzvláště zavržením způsobem!

**Připravil Jaroslav KOPIC
Ilustrační foto archiv P ČR
a Dana KUTÁLKOVÁ**